

คำกลอนสอนชายหญิง

ปริวรรตโดย พระครูสุเทพสารคุณ

บัดนี้เฝ้าจักษุด้วยคนชายผู้ประเสริฐ
นับอ่านไว้โดยด้ามตั้งมี
ชายได้ประกอบแท้งบเพททั้งสาม
มีทวนศีลชู้วันประสงค์สร้าง

ราชาเจ้าจอมหัวฮักยิ่ง
แพงตั้งคำก่อนล้านประสงค์ไว้บ่อเสีย
ชายได้สู้พากย์ถ้อยจาแมนคำรหัส
ราชาฮักยอมประสงค์ใจใช้

ชายได้มาเอาเอ้หลายเชิงดูหลาก
ทัดดอกไม้หัวเกลี้ยงชายจันทน์
พลอยเล่าคร้านบ่อทำไสนาสวน
เห็นว่าชายสาธารณ์หน่ายใจควรเว้น

ใจบ่อคร้านกระทำไสนากิน
จงใจฮักลูกเมียเอาเลี้ยง
เพิ่นจักลือซาแท้ทั้งเมืองเซ่งซ่า
เขากล่าวย่องยอไว้ตั้งคำ

ชายนั้นมรณาแล้วอินทร์พรหมจำจื้อ
ทะยานหอบอุ้มเมื่อฟ้าสู่สวรรค์
ชายได้ปากกล่าวตั้นแมนแห่งครองเมือง
เป็นที่คนลือซาซาไปเขาย่อง

ชายได้ประกอบด้วยก็ทำไสนากิน
จงใจแบ่งถิ่นสวนมีคร้าน
ฝูงหมู่เงินคำแก้วอาภรณ์มีมาก
อยู่สืบสร้างบุญกว้างแผ่ไป

ชายได้ประกอบด้วยคิดอ่านต่างเมีย
ครองใต้ตีกกล่าวสอนจีจ้อย
พลอยเล่ามาอย่าเฒ่าลูงอาฝูงแก่
ฮู้ปากตั้นคำแม้งแมนธรรม

ชายได้ประกอบด้วยฝูงหมู่หญิงสาว
การเหือนมีบ่อประสงค์ใจสร้าง
พลอยเล่ามาเอาเอ้หลายเชิงพันเพื่อน

ปะไปเหมี้ยงผมเกลี้ยงหมิดงอ

เพิ่นว่าชายดีฮ้ายในโลกลงสาร แท้แหลัว
 ควรรที่เอาใจไกลหลีกหนีเสียเว่น
 ชายได้ฮู้ปากต้านถามหมู่ลุงอว
 ครองบุญฮานจื้อจำเอาไว้

พลอยเล่ามากล่าวต้านตามครองอันม่วน
 ฮักลูกเต้าเมียแก้วเก็งใจ
 ชายได้ประกอบแท้มีฮีตบุฮา
 ก็ยอมมีความสุขลูกเมียเอาเลี้ยง

อันนี้ เขาก็ตราสอนไว้พอประมาณอันชอบ
 ไผอย่าได้ประมาทต้านคำน้อยกล่าวขวัญ แท้เนอ
 บัดนี้ เขาจักผองผ่านไว้เห็นที่คนหญิง ก่อนเทอญ
 ตามบุญฮานธรรมกล่าวมาสอนไว้

หญิงใดมาฉลาดฮู้กระบวนแห่งคำสอน
 ก็ท่องใจฮักต่อผัวคือฮ้อย
 พลอยเล่าจงใจสร้างกองบุญผายเผื่อ ไว้ตาย
 ครั้นว่าลดชั่วแล้วพาขึ้นสู่สวรรค์ แท้แหลัว

ยังมีผาสาทแก้วเฮืองเฮือลายคำ
 ยูสบายสุขสำราญคนเฝ้า
 หญิงใดโสภาพเพียงตั้งต่อในครอง
 ก็บ่มีใจคิดจากผัวจงเลี้ยง

ก็ท้อมีใจน้อมดอมผัว อันฮื้อ
 ทุกคำเข้าถนอมไว้ตั้งคำ
 บ่ฮ่อนคร้านตำหูกทอไหม
 การเฮือนมีค้อยเพียรกระทำสร้าง

เพิ่นจักลือซาเท่าทั้งเมืองเซ่งซ่า
 คือตั้งคำแปลลันเสียงแล้วจึงเอา
 หญิงใดสรรพเหล่าเล่นตัวะลายชมชาย
 มันก็แจน ๆ เสียงคำผัวในห้อง

หญิงนั้นชื่อว่าสาธารณ์แท้เป็นกะลาปูโลก
 ยามเมื่อมรมิ่งเมี้ยนจมนพั้นหมื่นปี
 โทด ๆ ฮ้อนไฟลวบทั้งคิง
 มีทั้งหลาวเหล็กแทงปากคอดแดงฮ้อน

หญิงใต้อู่ปากด้านแก้มแกกต่างฝัว
 ครองเรือนมีฉลาดหวานเห็นแจ้ง
 ยังเล่ามีใจตั้งครองทานอันประเสริฐ
 ศิลหาเจ้านางน้อยจ้อจำ

หญิงใต้อู่ปากด้านตัวละลายกินของ ท่านนั้น
 การเรือนมันบ่อาจจ้งเอื้อ
 ก็ต่อมายาเอ้หาชายทุกคำ คินนั้น
 ทัดดอกไม้มวยเกล้าชุ่มเลิง

ก็เพื่อใจโลกเลี้ยวตัวละลายกินของ เขานั้น
 ก็เล่าจมะเวจ้อยู่นานมีมัว
 หญิงใต้อู่ปากด้านครองคต้ออันชื่อ
 ให้ถักต้องคำเฒ่าสั่งสอน

หญิงนั้น ควรที่เอากล่อมกลิ้งเป็นมิ่งเมียขวัญ
 มันจักมาคุณเรือนอยู่สบายบานย่อน
 หญิงใต้อู่ปากด้านตุ้มทอไหม
 ก็ต่อยืมผืนแพงเพิ่นมาทรงเอ้

ให้ค้อยหนีหลีกเว้นหญิงฮ้ายอย่าจา เจ้าเอี้ย
 หญิงใต้อู่ปากด้านตุ้มทอไหม

หญิงนั้นธรรมชาติเชื้อแก้วแก่นอดิถิหญิง แท้แท้แล้ว
 บุญไผหลายก็จ้งเทียมนางได้
 ยามเมื่อลดชั่วแล้วเมื่อฟ้าสู่สวรรค์
 ยูทางทรงความสุขอยู่ยืนยาวกว้าง

ทั้งเล่าถ้อกระจอนอ้างแยงคิงแหะอยู่
 ทำเพศเฮ็ดเอื้อเชื้อเหลือด้ามแผ่นกระบวน
 อันนั้น เขาว่าหญิงเกฮ้ายชายซังหนีหลีก ไกลแท้แล้ว
 ยามเมื่อลดชั่วแล้วจมนพินหมื่นปี

พลอยเล่าบ่อชื้อคร้านตุ้มทอไหม
 ของแพงมือเนกนองผืนผ้า
 เขาก็ลือซาเท่าทั้งเมืองทั่วโลก
 เพิ่นก็ยงอยากได้เป็นแก้วมิ่งเมีย

พลอยเล่ามีผญาล้าจาสูงพันเพื่อน
 ก็ต่อยืมพืนพี่มาเอ้มายชาย
 อันนั้น เพิ่นว่าหญิงโง่งซู่ทางหลวงมันบ่ไต่ นำแท้แล้ว
 ผู้ลิ่งนั้นเรือนยาวบ่ออยากคว เจ้าเอี้ย

ตัวว่าปวดท้องขี้ใจเลี้ยวหมื่นเชิง

หญิงนั้นเขาว่าคนเดียวฮ้ายชายสะเลประสงค์จวบ

ฝูงหมูนักปราชญ์ผู้เห็นแล้วถ่มน้ำลาย เจ้าเอี้ย

หญิงใดเล็งเห็นขึ้นเมื่อนอนคว่ำ

ทำเพศเห็ดเอื้อเชื้อเหลือด้ามแผ่นกะบวน

อันว่าตองตอยขึ้นผืนเดียวแสนตาบ

มันบ่อคิดเค็มค้ำทำหน้าบ่ออาย

พลอยเล่ามีผญาล้ำจาสูงพันเพื่อน

บั้นที่แท้ของเหียนก็บ่อมี

ก็ท่อมายาเอ้าหาชายเว้าเบ็ด ปะโทแหล้ว

ก็ท่อยืมพุ่นพีมาเอ้ม่ายชาย

ก็ทอเฮ็ดเหลียงหล้างตาเซ็ดหาชาย

มือคว่ำบายลูบผมมวยเกล้า

พลอยเล่ามาปากเกลี้ยงตัวว่าโตดี

อันที่ครองเฮือนมันบ่อจาจงเอื้อ

หญิงนั้นไผอย่าเอาเป็นแก้วเมียขวัญทุกข์ยาก

มันก็สัพพะเด็กเต็นลั้งร้าวใส่ผิว

พลอยเล่ามาซี้คร้านตำทุกทอไหม

มันท่อยืมผืนแพงเพิ่นมาทรงเอ้

ยังทอมาสะหาวแง้งอ้างว่าโตดี

หญิงผู้เป็นสิ่งนั้นโง่ซู้บ่อเหือดคิง เจ้าเอี้ย

หญิงใดมีใจเล่นชิงชมผิวเพิ่น แพงนั้น

มันจักมุดมอดเมี้ยนตายจุ่มอะเวจี

มีนนานพอแสนปีก็จิ้งฟูกายช้อย

โอนอ กาละนับมือส้วยหลายปีเป็นอันต่าง มากแหล้ว

แม่นว่ามีผิวแล้วยังเล่าภาพชูชายซ้อบ่อเหือดคิง

อันที่หอมโฮยเข้าคนทั้งหลายบ่อสมสูบ ชมนอ

อันที่เหม็นเนาแล้วประสงค์สู้สูบชม เจ้าเอี้ย

อันที่ตายเสียเสียงคนทั้งหลายประสงค์ปลุก กินนั้น

อันที่ยืนยั้งล้าบ่อสมสู้ปลุกกิน เจ้าเอี้ย

อันที่โภยภัยต้องคนทั้งหลายประสงค์ใส่ จริงนา

อันที่คุณลั่นลั่น บ่อมีเอื้ออ่าวถึง แลนอ...๓

ฟังเยอ หญิงชายเจ้าทั้งหลายให้คิดหยั่ง ดูถ้อน
 อย่าได้ตีข้อยอ้ายคำฮ้ายกล่าวขวัญ แคนอ
 ฟังเยอ ทิพนางนากแก้วเสงี่ยมฐูปงามสนิด อีเสียมเอี้ย
 อย่าได้เคื่องใจสั่งอำคินงนำอ้าย

อย่าว่าเสียมแกลงถ้อยคำเสิบักใส่ ไผ่นั้น
 อันนี้ในธรรมพระเจ้าเฮียนไว้สืบมา เจ้าเอี้ย
 อันนี้ในธรรมแท้แปลมาสอนโลก เฮาแท้แล้ว
 ควรที่ยกใส่เกล้าจำไว้ออย่าลืม เจ้าเอี้ย

บัดนี้ เฮียมจักไขข่าวให้เว้าโลกสงสาร ก่อนแท้แล้ว
 ทั้งหญิงชายก็ตั้งเดียวกันแท้
 เจ้าผู้พาโลเพียงฟังปะเหียนหวนส่อง ดูถ้อน
 ยังจักฮู้ฮ้างล้ำภายหน้าส่องคินง แต่ถ้อน

บัดนี้ เฮียมจักทรนาคำครองหญิงในโลก
 ไผผู้ยังถักต้องกะบวนเบื่องเคียมคม แท้แท้แล้ว
 แม่นว่ามีผิวซ้อสนสมกะบวนผางเผ่า เมื่อใด
 สองก็ฮักทะเลศล้ำดูตำแพ่งเสมอ

อันว่าสมบัติพร้อมเงินค่านันต์เนก
 ทั้งข้อยข้าควายช้างมั่งมูล แท้แท้แล้ว
 หญิงใดคอกลมปล้องเลาคึงเนื้อชุ่ม
 นางนั้นยังจักลุไซค์ได้ผิวประกอบมียศ แท้แท้แล้ว

ยังจักสุขสำราญย่อนบุญผัวนั้น
 สองหากสุขต่อเตมาเถิงเท่าชั่วชีวัง หั้นแท้แล้ว
 หญิงใดหัวนมขึ้นกลมกองกลอยลิบ
 นางนั้น ฮู้เล่นซู้ชายซ้อนพาบผิว

ไผผู้ยังได้ซ้อนแล้วเล่าเป็นเมีย เมื่อใด
 หากจักมัวคำดับคอบหญิงคนฮ้าย
 หญิงใดกลมกองหนากะโพกกว้างทั้งเล่าเอิกฮอม ก็ดี
 ชายไผยังได้ซ้อนกลิ้งกลมเป็นเมีย เมื่อใด

อันว่าบุตรหลายเกิดมามวลพร้อม
 พลอยเล่าเคื่องแคนด้วยบุตรลูกอ่อน
 เพื่อนว่าเลี้ยงลูกน้อยนานแท้ก็จึงขวาง เจ้าเอี้ย
 หญิงใดสบแหลมแซ้วดูเจิงคิงฮาบ

อันว่าผู้จึ่งชั้นสงวนถ้อยมักความ แท้แท้แล้ว
 ไผ่ผู้ได้กล่อมกลิ้งแล้วเล่าเป็นเมีย เมื่อใด
 ก็หากเป็นความเลิงสู่ครองขุนกว่าน
 หญิงใต้ดำแดงเนื้อคิ่งกลมสูงสน้อย

หน้าสองแก้มแดงเข้มตั้งฝาง
 ไผ่ผู้ยังได้ยู่ซื่อนแก้วกลิ้งเป็นเมีย เมื่อใด
 ก็หากมีความสุขฮ่มแดงกางกั้ง
 ทั้งเล่าได้เฮียงหมอนลัวหลาก

สรรพสิ่งพร้อมของลั่นสิ้นประมาณ แท้แท้แล้ว
 หญิงใต้สูงกลายด้ามขนตางอพอสน้อย
 ตาต่ำได้มันสู้มกนอน
 ไผ่ผู้ยังเล่าได้ทุกขมอดเช่ญใจ แท้แท้แล้ว

ตั้งหากเหลือค่านอนบ่อหอนพากันสร้าง
 หญิงใต้แขนแพนส้วยหน้าก่องใบศรี
 คอคางทุมก็เล่าตื่นมือน้อย
 นางนั้นบุญมีแท้ใจบุญมักเผื่อ

แม่นว่ามีผู้ซื่อนนางนั้นยอมดี เจ้าเอี้ย
 แม่นว่าฝูงพี่น้องเชื้อเผ่าวงศ์ กิติ
 เขาก็มีใจอาศัยซู้คนสบายย่อน
 หญิงใต้กอยหลอนกว้างคิ้วก่องกลมดก

นางนั้นใจเฮ่งฮ้อนคำฮ้ายดำผิว
 ไผ่ผู้ยังได้ซื่อนแล้วเล่าเป็นเมีย
 เกรงแต่เป็นความมันจ่มเลิงกวนป้อย
 หญิงใต้กอยหลอนสั้นคือกับกะโปกตุ่น

หญิงนั้นคำปากหวานจ้อย ๆ บ่อสมหันฮูปมัน
 ไผ่ผู้ยังได้ซื่อนแล้วเล่าเป็นเมีย
 แม่นว่าเคหังเฮือนก็เล่ายังพอสสร้าง
 นางนั้นบ่อหอนตกถอยถ้านหลงพลอยพันถิ่น

พอแต่ตามพุ่นพืดูดำมแพ่งเสมอ
 หญิงใต้กลมกอนหน้าตาเปื่อนนมสวด
 หญิงนั้นเหลือแต่คำมักได้คู่ลั่นสิ้นครอง
 ชายไต่ยังได้ซื่อนหัวเล่าเฮียงหมอน เมื่อใด

อันว่าวงศาแนวบ่อมีมาใกล้
 เพราะว่าโลภภาพนเหลือครองคำถึ
 เห็นเพื่อนได้ละน่อยกลัวย่านลื่นโต
 หญิงไต่กลมกองเนื้อแขนกลมคิงฮาบ

นิ้วแสงน่อยมือนั้นก็เสากลม
 นางนั้นดูช่างแท้แวนแจบจมจิต แท้แท้แล้ว
 อันว่าเชิงมายาก็บ่อมีไผ่เพียง
 ไผ่ผู้ยังได้ซ้อนก็ให้เก็งใจมัน

ยังจักมีคำสุขบ่อหอนเคืองคำไเฮ้
 สมบัติพร้อมของเฮือนมีมาก
 บุญก่อนก็นางสร้างแล่นชู แท้แท้แล้ว
 หญิงไต่กอยเหียนตั้งคือกับด้ามเกี้ยว

นางนั้นทุกข์ต่อเฒ่าเถิงเท่าชั่วชีวัง
 ไผ่ผู้ยังได้ซ้อนสวางคิงบ่ออยู่เมื่อ
 เพราะว่าใจโลกเลี้ยวเชิงชูจากผิว แท้แท้แล้ว
 หญิงไต่มือปุมซ้อเล็บบางกกลีบ

มันนั้นทุกข์ต่อเฒ่าเถิงเท่าชั่วชีวัง เจ้าเฮี้ย
 หญิงไต่ฮิมสบห้วนดั่งสูงหยุดสน่อย
 นางนั้นหากบ่อไเฮ้พอด้ามแพ่งเสมอ
 ผิวจักทำขุนตั้งแปงกะบวนบ่อมีคอง ได้แท้แล้ว

เหยียวว่าเป็นแม่ค้าดูได้มั่งมูล แท้แท้แล้ว
 หญิงไต่ตีนมือสั้นโตพอดำเก็ง
 นางนั้นฮู้แต่งตั้งเมื่อเลี้ยงแม่ผิว
 หญิงไต่กลมแก่นเนื้อดำแดงผิวอ่อน

ไผ่ผู้ยังได้ซ้อนพอบานกั้งฮังแดง แท้แท้แล้ว
 หญิงไต่สบแหลมแซ้วดูเจิงแขนใหญ่
 นางนั้นฮู้ช่างเว้าสงวนถ้อยมักความ
 ไผ่ผู้ยังได้ซ้อนสิเป็นครองเงินขาด

เหมิดจั่งฮู้หนีฮ้างบ่อใช้การ เจ้าเฮี้ย
 หญิงไต่แข่งขาสั้นเลาคิงดูต่ำ
 นางนั้นปุนดูด้ามพอกินพอยอยู่
 อันให้สุขเลิศล้ำของค้ำบ่อหลาย

หญิงใดสูงขาขึ้นโปโลหน้าใหญ่
เป็นที่คนกล่าวไว้ยออย่างว่าดี
ชายใดยังเล่าได้ว่าท่าพอสเสมอ
สมบัติพอนขวยบ่อหอนเคื่องคำไฮ้

หญิงใดกอยแงนเต็งคือกันกับด้ามเกี่ยว
ตาตำใต้เหลือลั่นสิ้นประมาณ
ไผผู้ยังได้ซ้อนสือติดอ่อนคำคิด บ่ออย่าแหลัว
ตั้งให้แข็งตีนมือก็จั่งยังพอสสร้าง

หญิงใดเลาคิ่งสั้นหว่าเทิงสว่างใหญ่
แข็งใหญ่เป็งลิมขึ้นฮอดขา
นางนั้นหวานเว่อได้สมกะบวนมักโลก
ไผผู้ได้อยู่ซ้อนไปคำฮีบมา เจ้าเฮี้ย

หญิงใดหางตาสั้นฮิมตาแดงกำลุ่ม
นางนั้นบ่อพอดกถ้อยถ่านความฮู้มักหลาย
ใจเผื่อกว้างผุงหมู่ลุงอาว
ทั้งตานายซู้คนสบายฮ้อน

ชายใดยังได้ซ้อนกะทำการลูลาก แท้แหลัว
หากจักมีซ้อยข้าคำม่าวใส่แขน
นางนั้นหากบ่อฮินสงวนฮู้มักราชเชิงขุน แท้แหลัว
ตั้งหากจงใจคิดต่อบุญนางสร้าง

หญิงใดตีนหว่าพันเพลามักโลก
หญิงนั้นเชื้อชาติฮ้ายเชิงซู้บ่อเหือดคิง
มันก็ขนขวยได้ภายในไหมหลอด
ไปเที่ยวซ้อของเอ้ใส่พระจันทร์

เอามันทาถูบเลิงมวยเกล้า
ชายใดยังเล่าได้สิวายตนตายคอบ
เป็นดั่งทุกคะมะท้าวปางนั้นสะแห่มงมัว เจ้าเฮี้ย
หญิงใดหน้าผากกว้างดั่งใหญ่เหลือกระดัด

คำปากเป็นมายาจั่งสือเอาชายซ้อน
หญิงนั้นหวานเว่อได้สมกะบวนพอดคอง
ให้ถักต้องคำเผ่าสั่งสอน นั้นเนอ
หญิงนั้นธรรมชาติเชื้อแก้วแก่นอิทธิ แท้แหลัว

ชายใดเอาเป็นเมียก็เล่ายังขุนค้ำ
ยังจักมีซ้อยข้าทาสาใช้ช่วง

ครั้งนี้ว่าแขกหากมาฮอดแล้วนางสิเว้าก่อนผิว
หญิงใดเกสาห้วนไกลหูดูส่นอย

คำปากเพียงเสมอคำมตั้งผู้ชาย
หญิงนั้นยังจักมีผิวซ้อนเขยชมสองเทื่อ จริงแท้แล้ว
ยังจักสุขอยู่ย่อนผัวนั้นผู้ลุน แท้แท้แล้ว
หญิงใดก็อยหลอนสั่นตั้งยวงท้องใหญ่

ไผผู้ใดดูระห้อยอ่อนหวาน
คำปากเย็นจ้อย ๆ เสมอฮอดในชมอง
เป็นที่ยินดีดอมเชื่อคำมั่นเว้า
หญิงใดดำดำปิ่นมยานเหลือเผ่า

หญิงฮูปนั้นคุณล้นถึความ
ไผผู้ยังได้ซ้อนเสียเผ่าวงศา บ่อย่าแท้แล้ว
ฝูงหมู่ชาวคนซังเพราะมันลงลื่น
หญิงใดหน้ากว้างสันเกสียุดย่อย่อน

หญิงนั้นตาแหลวหลวงอยู่หน้าผากขวางพันชวดประมาณ แท้แท้แล้ว
ชายได้ยังได้ซ้อนหล้างจักมิ่งมรณา บ่อย่าแท้แล้ว
เกรงแต่ทุกข์เท่าเผ่าผองเท่าชั่วชีวิ้ง
หญิงใดสูงเหลือด้ามครองหญิงในโลก

ตีนใหญ่เป่าทั้งหน้าเล่ามน
อันนั้นเพิ่นว่าราหูหน้ายักษ์โขผีใหญ่ จริงแท้แล้ว
...ของฮ้ายชวดประมาณ เจ้าเอี้ย
ไผผู้ฟังคำเผ่าบุฮานสอนสั่ง มานี้

ชายได้บ่อหนีหลีกเว้นสิ...
เหตุว่าราหูนี้ใจแข็งอำนาจใหญ่ เลวแท้แล้ว
ครั้งนี้ว่าเข้าแทบใกล้พระจันเศร้า...
หญิงใดสูงแคว่นเนื้อแมงวันซีใส่

หน้าเตียรดาษแก้มเถิงเท่าฮอดหัว
นางนั้นบุญมีล้นลือซาเซ็งซ่า
ยังจักสุขอยู่ย่อนบุญคุณอนันต์เนก
เพราะว่านางได้สร้างบุญค้าแต่หลัง แท้แท้แล้ว